

301

נאנץ נייע אנעקדאסין אונ סצענעס,
פון דעם בעריקמטען וויצלונג,
וועלכע מעהאט ניפונען פערשריפון
אין דעם אסטראפאליער פונקט.

זוכויענעזאממעלט פאן

א. י. בוכבינדער.

אין 2 טהייל.

הערשיט לויט
דער
אסטראפאליער
אנעקדאסין

פערלאן פאן

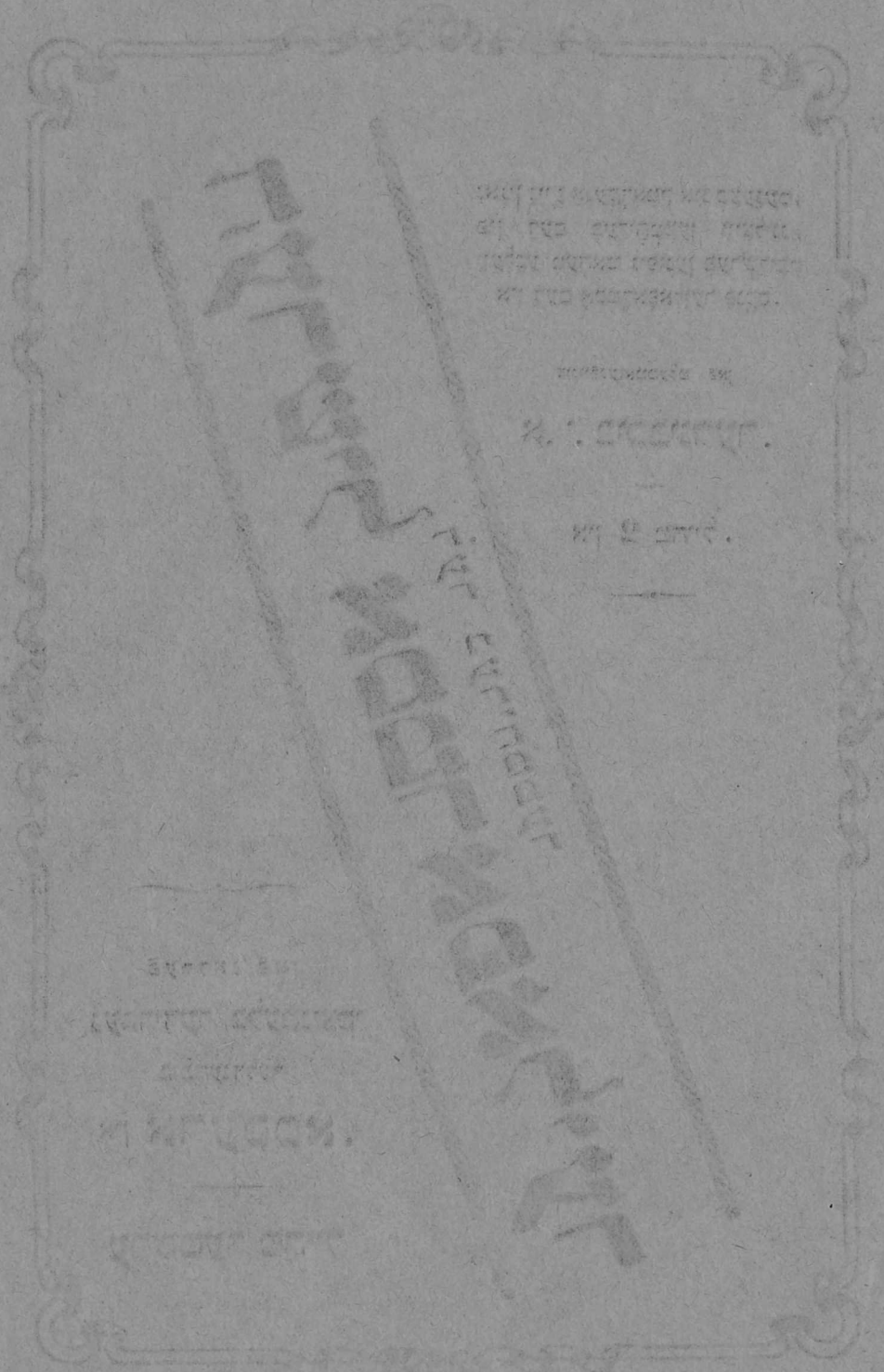
געברידער בלעטניצקי

בוכהענדלער

אין אדעססא.

ערשמער טהייל

7

THE
MAGAZINE
OF THE
ROYAL
SOCIETY

THE MAGAZINE OF THE
ROYAL SOCIETY
PUBLISHED BY THE
SECRETARY OF THE SOCIETY

BY

H. G. GARDNER.

1892.

BY THE
SECRETARY OF THE SOCIETY
LONDON
1892.

הערשיל אסטראפאליער

באנין נייע אנעקדאטען, סצענעס אונג שטונקעס פון דעם בעריהמטער
וויצלינג וואס מען האט גיפונען פערשריבן אין דעם אסטראפאליער פונקס.

ארויסגעגעבן פון

א. י. בוכבינדער.

ווער עס וויל גוט לאכען
אונג זיך פֿרעהליך מאכען,
זאל מאקע שוין לויפן
דאס ביקעלע קויפן.

[A. J. Buchbinder]

ערשטער מהייל

הוכות נמכר לצמחות להאחים בלעטניצקי.

ווילנא

תרנ"ט.

ЗНАМЕНИТЫЙ ГЕРШЕЛЬ-ОСТРОПОЛЕРЪ.

Соч. А. И. Бухбиндера. Часть I.

Изд. и соб. братьевъ Влѣтницкихъ.

ВИЛЬНА. Тип. Вдовы и бр. Ромъ. Жмуд. пер. собст. домъ № 328.

1899

ИЗДАНИЕ
ИЗДАТЕЛЬСТВО

ВЫПУСК

№ 1

ОДЕССА

Дозволено цензурою Одесса, 31 Марта 1899 г.

ОДЕССА

1899

ОДЕССА

דער אינהאלט פון דעם פּעריהמטען

הערשעלע אַסמראַפּאָליער .

דער חילוק פון אַגעל ביז דעם
גאר .

גריפּעס מיט טאַראַקאַנעס .

פּאַר מיין פּרייז פּערקויף זיך .

הערשיל בעשטראַפּט ניין ווייב .

הערשילס שוּמקעס .

הערשילס שמוקעס .

הערשיל ווערט אַ דאַקטאָר .

הערשיל אַלס דאַקטאָר .

דיאָ לעצטע פּראַקטיקע פון הַעֲרֵשׁ

שילס דאַקטאָרייאַ .

הערשיל ווערט אַ שדכן .

אין בית המדרש .

הערשיל איז זיך נאָקס .

דיאָ קאַפּאַטע .

אַ תּירוץ .

דיאָ נשמה יתירה .

הערשיל אין מאַרק .

גייט געטראַכט און גוט געמאַכט !

הערשיל דרעהט זיך אויס .

איבער אַ קדיש

הערשיל געוויינט .

וויאָ אזויאָ הערשיל מאַכט חתונה

אַ אַרמֶע בתּוֹלָה .

גלויב גיט וואס מען זאָגט .

וויפּיל נאַראַנים זיינען דאָ אויף דער

וועלט ?

דיאָ נאַרמילקע .

הערשיל גיט זיך איין געצה .

וואס פאַר אַלשון איז דאָ בייאָ דיאָ

רויטע ינדלעך ?

אַ פּאַמֶש פאַר אַ פּאַמֶש .

אין מארק .

הערשיל עסט פאר זיין געלט .

ביים עסען קלייבט מען נישט איבער .

הערשיל בייא א גוסס .

הערשיל פערליקט זיך נישט .

הערשיל פסקנט שאלות .

הערשיל לויבט א חתן .

הערשיל דערקענט מענשין .

הערשיל אונג חייקעל תקון .

נאך אמאהל ה'ערשיל אונג חייקיל .

הערשיל דערצעהלט וואונדער פון

אויסלאנד .

הערשיל פאר דעם טויט .

הערשיל בייא א קארנין נביר .

הערשיל ערקעט איבער דעם רבין .

הערשיל ווינטשענוועס .

עסקן
זיינן
אבן
דער
אין
אין
געט
אבן
אין
הער
פער
זיען
אונג
פייע
קניין
דעם
לויפן
אין
אונג

עסקן זיין אבן דער אין א געט אבן אין הער פער זיען אונג פייע קניין דעם לויפן אין אונג

עסקן זיין אבן דער אין א געט אבן אין הער פער זיען אונג פייע קניין דעם לויפן אין אונג

1.

דיא נשמה יתרה.

בי'ם רבי ר' פרובל איז הערשעל אמאל געוועזען אויף א שלש סעודות. עטליכע מינוטים מענשען זיינען געזעסען אויסגעזעצט בייא לאנגע טישען וועלכע זיינען געוועזען געגרייט מיט פיעל מאכלים און משקאות. דער רבי האט אפגעזאגט תורה און דער עולם האט גענומען עסען מיט גרויס אפעטיט, וויא דער שטייגער איז פון חסידים ווען זייא ויטצען בי'ם רבינ'ס טיש. אין דעם איז אהין אריינגעקומען חייקעל-חקרן, וועלכען מען האט געהאלטען פאר א שטיקעל אפיקורוס.

— עסט און טרינקט, מיינע לייענע יודעליך — האט ער זייא אונאן געטאהן אויף הויך — ווארום בייא דער נשמה יתרה איז היינט א עת רצון. — פאר וואס זשע זאלסט דוא גיט, עסען מיט אונז? האט איהם הערשיל אפגען געטאהן, דוא האסט דאך אויך אונא נשמה יתרה וויא טיר! — חלילה! האט זיך חייקעל אהאפ געטאהן מיט פייער — אויך האב נאר איין נשמה.

— אפער דיא איינע איז דאך אויך א נשמה יתרה בייא דיר! האט אים הערשעל גלייך גענטפערט. דער עולם האט זיך צולאקט און דער חקרן איז פארשעפט געווארען.

2.

הערשיל אין מארק.

עס איז וויינטער, דער פראסט ברענט אונא א שנייע שיט, וויא קליינע פעדערן, פון דעם גרויען הימעל. דיא קרעמערליך לויפען אים אין דרויסען פאר זייערע קלייטליך אונא קלאפען אפום אין אפום אונא דיא ווייפער דיא קרעמערקיס אונא פייגע פרוה'ס ויטצען אויף דיא מהירען פון זייערע קראמען איבער דיא פינערשעפ אונא עס רינט זייא פון דיא נאז. אין גאס איז פוסט, נישא קיין קוים. הערשיל, וועלכער איז נאר וואס אנטלאפען פון דער שטוב איבער דעם ווייב'ס געשרייא וואס זיא האט איהם געמאהנט פרויט פאר דיא קינדער, לויפט גלייך אין בית הסדרש אריין אונא לויפט אויך פארבייא דיא קרעמערקעס. א נייע קרעמערקע וועלכע האט איהם גיט געקאנט, מיינט אז ער איז א קונה אונא שטעלט איהם אב:

— זייט זשע מוחל, פעטער, וואס קויפט איהר עפעס?

הערשיל (ח' אסמראטאליער)

הערשיל שטעלט זיך אָב , געטראַכט דיא קרעמערקע וויא עס רינגט איהר
פון דער גאז אונ פֿרענט איהר :

- וואס האט איהר דען צו פאר קויפֿען ?
- שטייטש איד האב אלדרינג , וואס גאר איהר ווילט !
- גאנטיקליך האט איהר אויך ?
- אנבאי ! ענטפערט דיא קרעמערקע מיט גרויסקייט .
- געהקט זעה א גאנטיקעל אונ ווישט אויך אָב , זייט סוף , דיא גאז .

3.

ניט געמראַכט אונ גוט געמאכט .

הערשיל איז געגאנגען פארבייא א קירונער נעלכער איז גענעסען אהן
דעם היטעל אין קלייט . דער קירונער רוקט איהם אריין אונ זאגט : גוא ,
הערשיל , זאגסטו א גלייך ווארט ניט געטראַכט , האפסטו שוין אויף א פרויזק
פראנגען פון מיר .

— אז איד בין געווען א קינד , ענטפערט הערשיל , האב אויך קיין פאל
ניט פערשטאנען וויא עס איז מעגליך מען זאל שטעהן בייא א וואכער אונ
סען זאל זיך ניט אנטרינקען . היינט אפער זעה איד אז עס איז גאר קיין
וואונדער ניט : אט זיצט איהר אין אפולע קלייט מיט היטלען אונ אלזין געהט
איהר אהן אהיטעל .

4.

הערשיל דרעהט זיך אויס .

הערשיל קוקט אריין אפאל אין בית המדרש איז וועגס-גלייכער : מיט
א טארבע אויף דיא פלייצעס אונ מיט א גרויסקען שטעקען אין דער האנד .
— וואס בעדייט עס , ר' הערשיל ? וואוהין פאהרט איהר עס ? פֿרענט
מען איהם .

— איד פאהר קיין אויסלאנד ! — ענטפערט ער קורץ .
— אין אויסלאנד גאר ? שטייטש , איהר קענט דען דיא אויסלענדישע
לשונות ?
— נישט קשה , ענטפערט הערשיל , איד וועל זיך איין עצת געבען :
אשפייגער אז איד וועל קוטען צו קרען , איז בין איד וועל מיך אויסלענען
זיין לשון , וועל איד זיך פארשטעלען פאר אשטויבען .

איבער א קדיש .

הערשיל געהט אמאל אין א ווינטער-אָבענד צום טייך זעהט ער וויא איינער וויל זיך דערפֿרינקען . ער לויפט צוא צו איהם אונט האַפֿט איהם בייא דער האַנד .

— שטעהט, ר' יוד וואס ווילט איהר טאהן ? פֿרענט איהם הערשיל .

— איך וויל זיך אין טייך אריין וואַרפֿען .

— אין טייך נאר ? פאר וואס איז ?

— מיינע צרות זיינען זעהר גרויס : נישט גענוג וואס איך האב אַשלאַק

א נויב , בין איך נאך אהן קינדער אייך געבליבען , אונט צוא שטארבין אהן א קדיש איז שוין גלייכער אז איך זאל זיך אין טייך אריינזאָרפֿען .

— איהר זענט געפאך אונדאי גערעכט — זאגט הערשיל מיט א זיפֿן —

מען קאן נאר אנדערש ניט זאָגען . נאר ווען איהר זאלט סיד וועלין פֿאלגען , וואלט איך אייך גערואטען אז איידער איהר וואַרפט זיך אריין אין טייך אריין , זאלט איהר זיך פֿריהער אויסטאהן דיא מלבושים אונט ווען איך וועל נאר דער-זעהן דעם ערשטען פֿויר אויף דעם וואסער , וועלעכעס וועט זיין א סימן אז איהר זייט שוין טויט , וועל איך זיך צוגעהטען דיא קליידער פאר א זקרון אונט וועל נאך אייך קדיש זאָגען .

דעם יודען איז געפֿעלען דיא עצה . ער האט זיך אויסגעטאהן גאקעט אונט איז אריינגעשפֿרונגען אין טייך . הערשיל האט אָפֿער ניט געוואלט וואַרפֿין זאָנג , ער האט געהאפט דאס פֿעקיל קליידער אונט האט עס אריינגעטראָגען אין א נאהענטען שיינק אונט האט עס דאָרט פֿארזעצט פאר א גוטען ביסען . דער יוד אָפֿער , אלס ער האט נאר דערפֿיהלט דיא קאלטע וואסער אויף דעם נאקעטען לייב , האט שוין הקטה געהאט אויף דער נאנצער מעשה . ער איז געשווינד ארויס געשפֿרונגען פון דעם טייך אונט ניט געפֿינגענדיג מעהר זיינע קליידער האט ער געמאכט א גוואלד . מען איז זיך פאלד צונופֿגעלאפֿן אויף זיין געשריאה . ער האט אויסליכען דערצעהלט זיין געשיכטע . דער עולם האט איהם פאלד אריינגענומען אין דעם נאהענטען שיינק וואו ער האט נאך אליין געמוזט אויסלייזען זיינע אייגענע מלבושים .

הערשעל געווינט .

הערשיל האט זיך פארנועט מיט חברה , אז איהם וועט גערואטען אויס-צורייסען ביי'ם באַרגען גביר פון זיין שטאט א גאנץ קערביל א גדכה . ער איז אריינגעגאנגען (ח' אמסראפאליער)

איהר

נאוו

אהן
נוא ,
טרונק

ז קאל
אונ
ר קיין
געהט

מיט :
ד .
פֿרענט

גנדישע

עבען :
לעגען

אריינגענאנגען צוא איהם אין שטוב און בעט איהם א נדכה. ער געהקט ארויס א גראשען און גיט איהם.

— גיט ו'שע מיר שוין אייער בייטעלע אויף, אז אויף זאל האפען וואו צוא בעהאלטען דעם גראשען.

דער גביר זאגט איהם מסתמא אב.

— נא, גיט ו'שע מיר האמש א שוועבעלע צוא פעררויכערין א פאפיר-ראם — בעט איהם הערשיל.

דער גביר גיט איהם א שוועבעלע.

— אז איהר ווילט גאך ניין אזויא גוט, זאגט הערשיל ווייטער, גיט ו'שע מיר שוין אפאפירראם אויף.

דער גביר גיט איהם מיט פעס א ווארק א פאפירראם גלייך אין שטערין. פאר דעם בעליידיגונג — זאגט הערשיל — וואס איהר האט מיר

געווארפן דעם פאפירראם אין שטערין אריין, קאן אויך אויף גיט מוחל ניין, אדער בעט מיר איבער מיט א קערביל, אדער קומט מיט מיר צום רב.

— צו בינמו משוגע? שרייט דער גביר — וואס האקטו זיך צו געצעפעט צוא מיר?

— צום רב זאלט איהר געהן מיט מיר! שרייט הערשיל אויף א קול און אויף דעם געשרייא זיינען זיך ציגנדיק געלאפען מענשען פון דער גאס — איהר

האט מיר כבול געשטעלט! אויך קאן דאס אויך גיט מוחל ניין! ניין, גיין, מיין שטערין וויל דאס אויף גיט מוחל ניין!

דער גביר האט זיך געשעמט פאר דיא פרעמדע מענשין האט ער געמוזט ארויס געהקען א רופל און האט עס געגעבען הערשילין.

וויא אזויא הערשיל מאכט התונה א ארמע בתולה.

אום עשורה בטבת האט זיך אקאל פערקלוקט הערשילין גיט צו פאסטין. ער איז אריין גענאנגען אין א שיינק און האט גענומען א בוסעל פראנפין און

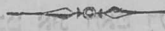
האט פערביסען מיט א בייגעל. אויף זיין אונגליק איז מען דעמאלט אומגע-נאנגען זוכען הטאים אין שטאט, ווייל א געוויינערין איז שווער גענאנגען צוא

קינד. מסתמא האפט מען אונזער הערשילען אין שיינק און מען שלעפט איהם צום רב.

— וויא אזויא עקט עס א יוד אין א תענית? פרענט איהם דער רב. — זאגט מיר, רבי, ענטפערט הערשיל, אשטיינער אז אויף האב גע-

געבען טויזענד רופל א ארמע בתולה זיא זאל קענען התונה האפען, מען אויך שוין עסען אין א תענית?

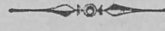
— נא, זאגט דער רב, גאר וויא אזויא איז דאס געשעקען?
 — איך בין גענאנגען צום טייך, זיינען געשטאנען צווייא מיינליך אונ
 האפען געוואשען וועש. דער איך וויא איינע זאגט: „איך גלויב, אז היינט
 פאסט בייא אונז דיא גאנצע שטאט“. ענטפערט דיא אגדערע: „פון דעקס-
 וועגען וואלט איך געוואלט האפען אזויא פיעל טויזענדער וויפיעל מעגלין עס
 וועלען היינט ניט פאסטען“. נא, האב איך דערפאר אויך ניט געפאסט, פרי
 דאס ביידעל זאל האפען מעהר מיט טויזענד רובל.
 דער רב מיט דיא מעגלישען האפען זיך צולאקט אונ הערשיל איז זיך
 אזעקגעגאנגען.

8.

גלויב ניט וואס מען זאגט.

הערשיל קומט אמאל אריין אין בית המדרש וואונגען, לויפט ציא צא
 איהם א זונג איינמיל אונ זאגט איהם מיט א שטייכיל אז אלע זאלן הערען:
 — ר' הערשיל! מען זאגט אויך איך אז איהר זייט א גאר!
 — גלויב ניט וואס מען זאגט — ענטפערט הערשיל — אט זאגט מען
 אויך דיר אז דוא פוזט א קלוגער — נא, ווער זשע וועט דאס גלויבען?

9.

וויפיעל גארדאנעם זיינען דא אויך דער וועלט.

איינער, מיט א זאקעטען קאפ פרענט אפאל הערשלין:
 — וויפיעל גארדאנעם זיינען דא אויך דער וועלט אנעלכע וויא איהר זייט?
 — אזויא פיעל, ענטפערט הערשיל, וויפיעל האר עס איז דא אויך דיין
 קלוגען קאפ.

10.

דיא יארמילקע.

ר' ברוכולם גבאי האט קיין מאל ניט געהויזט מיט הערשלין, ער האט
 הערשלין פיינד געהאט פאר זיינע שטעקענערטליך. איין מאהל ארויסגעהענדיג
 פון דיא פליס איבער עפעס א שטאקנארט, זאגט ער ציא הערשלין: „ווארט
 אויס, אז דוא וועסט שטארבען וועל איך זיך אפילו אין קבר אויך ניט
 דוקען לאזען.“
 אויך מארגען קומט הערשיל אריין צום רבין מיט א פערקנייטשט פנים.
 (ה' אדמראסאליער)

— וואס איז דיר, הערשול? פרעגט דער רבי ר' ברוכל, בויט ניט געווינד?
 — אט וואס מיר איז, ענטפערט הערשול, איך קאן ניט לעפען אהן אייער יארמילקע, שיינקט זיא מיר אוועק.
 — צוא וואס דארפסט דוא מיין יארמילקע?
 — אייער גבאי האט מיך פערספראשעט, אז אפילו אין גביר וועט גר מיך אויך ניט לאזען רוהען, דארום וויל איך מיך לאזען מקביר זיין מיט אייער יארמילקע, פאר וועלכע ער צימערט זעהר (ווייל מיט דער יארמילקע פלעגט דער רבי אפט פאמאשען זיין גבאי).
 דער רבי האט זיך צילאכט און האט דערצעהלט הערשולס בקשה אלע זיינע חסידים.
 פון דעמאלט אן איז דער גבאי שלום געווארען מיט הערשולין.

11.

הערשעל גיט זיך איין עצה.

דער רבי ר' ברוכל האט זיך אמאל שטארק צוגייערט אויף הערשעל און האט איהם פערזאנט מיט דעם הארבען טוארט, ער זאל מעהר ניט בע-
 טרעטן די ערד פון זיין הויף.
 עס איז אוועק עטליכע טעג און הערשעל האט מען מעהר ניט געזעהן אין דעם רבי'ס הויף. אמאהל שטעהט דער רבי ביים פענקסטער און קוקט ארויס אין הויף, זעהט גר הערשעל אומגעהן דארט. איז ער ארויסגעלאפען צו איהם און פרעגט איהם:
 — שטייטש, איך האב דאך דיר אנגעזאגט אז דוא זאלסט מעהר ניט בעטרעטן דיא ערד פון מיין הויף?
 — שאט, רבי — ענטפערט הערשול — ביינערט אייך גיט. איך האב מיר געקויפט אביסעל ארץ ישראל-ערד בייא אירושלמי און האב עס אריינגעשיט אין מינע שיד, טרעט איך אצינד גיט דיא ערד פון אייער הויף, גאר דיא ארץ ישראל ערד. טאמער ווילט איהר מיר גיט גלויבען, לייהענט זשע איבער דעם שטר מכירה וואס דער ירושלמי האט מיר ארויסגעגעבען ווען ער האט מיר פערקויפט זיין ערד.
 און הערשול האט ארויסגענומען פונם א שטר מכירה און האט עס דערלאנגט דעם רבין. דער רבי האט עס איבערגעלייגענט און האט זיך שטארק צילאכט פון דעם איינפאל.
 פון דעמאלט אן איז הערשול ווידער א חשוב געווארען ביים רבין.

וואס פאר אלשון איז דא בייא רייא רויטע יודליך

איין מאל אין א ווינטערנאכט, ווען הערשיל איז געוועסען מיט אסאך
בטלנים אין קלויז בייא דער רופע, האט זיך דער עולם שטארק מפלפל געווען
וועגען דער פאליטיק, פון דעם הונד מיט דער ענגלישער מלכה און ענדליך
האט מען זיך צו שמעקסט פון דיא רויטע יודליך וואס זיטצען פון זענער ניט
סמבטיון. איינער פון דיא בטלנים טוהט אפרעג: וואס פאר אלשון קאן זיין
בייא דיא רויטע יודליך? אטהייל זאגען: לשון קדש, אנדערע מיינען: אז
תרגום לשון.

— איהר וויסט ניט קיינער אויף ריכטיג, האט הערשיל זיך אריינגעמישט.
— אונד דוא וויסט, הערשיל? האט איינער פון זייא איהם אפרעג געטאן
אויף הויך.

— יא, איך ווייס פּעשטימט!

— נא, לאס מיר הערען וואס פאר א לשון איז דא בייא דיא רויטע
יודלעך?

— אזא לשון וויא בייא אונד אלע: א רויטע. אלע האבען זיך צולאכט
פון דעם אנטווארט.

(ווען דער לענער וועט זיך דערקאהנען אז לשון איז אויך דיא מייטש
א צינג וועט ער פארשטעהן דעם וויין).

א פאמיש פאר א פאמיש.

איינער פון דעם רבינס גבאים האט געהאט געהר א בייו ווייב, וועלכע
פלעגט אפט מאל אונטער פאמישען דעם מאן. איין מאל זאגט דער דאוונער
גבאי אין א ווערטיל צו הערשלין:

— איך האב געהערט, אז געבטין בייא נאכט האט אויף דיר געזאגטען
א רעגען פון דער פאמיניצע וואס דיין ווייב האט אויפגעזאגטען אויף דיין קאפ.
דאס איז אמת! — ענטפערט הערשיל — נאר פריהער אבער האט
זיך געהערט א הונער, וואס דיין ווייב האט געמאכט, ווען זיא האט אויס-
געפאמיש דינע באקען, אונד פון דעם דונער האט זיך נאכדעם גענומען
דער רעגען.

אלע האבען זיך צולאכט אונד דער אונגליקליכער גבאי איז פאר בושא
אנטלאפען געווארען.

דער חלוק פון אַ געזעל ביז דעם גאר .

אויף אַ פֿרית מילה , אויף וועלכען עס האט זיך פֿערזאמלט אַ גרויסער עולם , האט הערשיל מסתמא אויך גיט געפֿעהלט און האט אונטערקעגעהאָלטען דעם עולם מיט זיינע קלוגע וויסצען .

איינער פון דעם עולם , וועלכען פֿען האט גערופֿען חייקעל חקרן , האט גיט געקאנט ליידען זיינע באַרישקייטען . צום אונגליק איז איהם נאָך אויסגע- קופֿען צוא זימצען פונקט אנטקעגען הערשיל'ן . דא האט ער זיך פֿלנש געווען צוא געבען איהם אַ שטאך ווארט , אפֿשר וועט ער שוין דעמאלט קלוג ווערין און וועט אויפהערין צוא פֿליידערן באַרישקייט .

און ער טוהט אַ פֿרעג הערשלען :

— זאג מיר , הערשיל : וויא נויט איז פון דיר ביז דאס באַרישע געזעל ?

— גאר גיט נויט ! — ענטפֿערט הערשיל — גאר דער טיש אליין

שיידעט אונז אב איינס פונ'ם אנדערן .

דער חקרן האט פֿערשטאנען דאס שטאך-ווארט און האט פֿערפֿיסען

מיט דיא ליפֿען .

גריבעס מיט טאראקאנעס .

דאס נויט פון דעם פֿרגס-חדש פון הערשילס שטאט האט שטארק ליעב געהאט צוא עסען גריבעס און קאמפֿי דאס האט איהר פֿערשאדעט און איז אלע מאל קראנק געווארען , דאך האט זיא זיך גיט געקאנט אפֿגעוואונען פון דעם זיסען מאַכל . איהר מאן האט דער פון גרויסע יסורים געהאט , נייל ער האט שטארק ליעב געהאט דאס נויט . ער האט הערשיל'ן דערצעהלט זיינע צרות און הערשיל האט זיך אונטערקעגעהאָלטען אַב געוואונען דאס נויט פון דיא גריבעס . און אַט וואס ער האט געטאהן :

דאס נויט פון דעם פֿרגס-חדש האט שרעקליך גיט געקאנט קנען אויף שווארצע טאראקאנעס . הערשיל האט דאס געוואוסט און האט עס פֿענוצט פֿאר אַ מיסעל אויף אויסצופֿיהרען זיין פֿלאן . ער האט געקופֿט אין מאַרק נויסע גריבעס , האט זייא צושפֿאלטן און אַנגעפֿילט זייא מיט אסך לעפֿעדיגע טאראקאנעס און גאכדעם וויא ער האט צוריק גאנג געמאכט דיא גריבעס האט ער עס אונטערקעגעהאָלטען פֿאר אַ משלוח מנות צום נויט פון דעם פֿרגס-חדש , דאס נויט האט גערן צוגענומען בייא איהם דיא טהייערע פֿתנה און האט געהייסען איהר קעכנע זיא זאל זייא אריין געהען אין קיך און אַב פֿראַ-טען זייא .

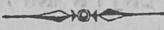
הערשיל האט זיך אויפגענומען האפט ער זאל זיין אליון אריין טראגען אין קיך און זאל אכטונג געבען אויף דער קעגנע ווא זאל ניט געטודעקן זיין הינדע איינפאל.

פאלד זיינען דיא גריפעס פארטיג געווארען און הערשיל איז צוריק אריינגעגאנגען אין שטוב. דיא בעל הבית'טע האט כוכבד געווען הערשלין מיט א פולען טעלער מיט גריפעס. הערשיל האט זיך ניט אפגעוואנט פון דעם כבוד און דיא בעל הבית'טע האט דערנווייל שוין אויפגעגעסען עטליכע גריפעס.

פלוצים הייבט זיך אן הערשיל צווא קרימען, האפט אויס בייא דער בעל הבית'טע דיא גריפעס און נאכדעם וויא ער האט אנועקגעווארפען זיין טעלער מיט גריפעס, לויפט ער ארויס פון דעם טיש און הייבט אן צווא שרייען: "טען האט מיך אפגענארט! אפגענארט! טאראקאנעס! טאראקאנעס!"

דיא בעל הבית'טע איז אויפגעשפרונגען פון איהר ארט, האט גענומען פעטראקטען דיא גריפעס און האט ווירקליך דארט געפונען טאראקאנעס. זיא האט גענומען פעטראקטען דיא רויזע גריפעס: זיא האט אויפגעשפאלטן איינע פון זייא, איז ארויסגעקראכען א לעפעדיגער שווארצער טאראקאן, דעם צווייטן, דעם דריטען — אויך דיא אייגענע מעשה! דיא בעל הבית'טע איז חלשוח געפאלען און פון דעמאלט אן האט זיא שוין מעהר ניט געקאנט קוקען אויף דיא גריפעס.

הערשיל האט אפילו געליווט שייגע עטליכע שטעקינס אויף זיין פלייצע פון דעם פרגס-הד'ש פאר דיא שרעק וואס ער האט פערשאפט זיין ווייב, נאר נאכדעם האט ער איהם איבערגעבעטען און האט איהם אנועקגעשענקט זיין שבת'דיגע באפאטע.

פאר מיין פרייו פערקויף איך.

דיא באפאטע וואס הערשיל האט בעקומען פאר א מתנה פונ'ם פרגס-הד'ש איז נאך געוועזען א גאנץ גייע און א טהייערע. איין מאהל אין א יום טוב ווען הערשיל האט זיך אויסגעפראנטעט אין דער דאווגער באפאטע, געהט ער זיך שפאצירען איבער דער שטאט מיט דעם שטעקן אין דער האנד. עס קומט איהם אנטקעגען דער משרת פון דעם פרגס-הד'ש און פרענט איהם, אויב ער וואלט ניט א בעלן געווען איהם פערקויפען דיא באפאטע.

— אָך, פאר וואס דען גישט! — ענטפערט הערשיל — איך קען זיא דיר אפילו פערקויפען פאר דער פרייו וואס זיא קאסט מיך אליון.

און מיט דיא ווערטער האט ער געהאפט דעם שטעקן און האט מיט

ה' אכסראפאליער) איהם

איהם אנגעהויבען צוילאנגען דעם משרת, צעהלענדיג דיא קלעפ: איינס, צוויי, דריי, א. ה. ו. וואו איז אונטער דעם זעלבעם נאמען דאס דער דער משרת איז מיטן גרעסטן פעס אנטלאפען געווארען צום פרינס-הרדש און האט איהם דערצעהלט וואס הערשיל האט איהם געטאהן. דער פרינס-הרדש האט געשיקט נאך הערשילין און פרינס איהם, העכסט אויפגעבראכט: וויא אזויא האסט דוא זיך אונטערנעשטעלט צו שלאנגען מיין משרת

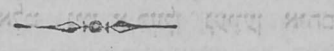
אין מיטן נאם, ווען ער האט דך גאר גיט בעריהרט? און גיט געשלאנגען, נאר פערקופט האב איך איהם דיא קאפאטע פאר דער זעלבער פרייז וואס זיא קאסט מיר אליין.

אויך פערשטעה דך גיט, רייד דיימליכער! דיא דאזיגע קאפאטע האב איך בעקומען פון איך פאר א מתנה, נאר איידער איהר האט זיא מיר גיגעבען, האט איהר פריהער אפגעצעהלט צוואנציג שטעקינס אויף מיין פלייצע. און אזויא וויא אייער משרת איז מרוצה געווארען צוילאנגען פרייז דיא קאפאטע פאר דער פרייז וואס איך האב באצאהלט, האב איך אנגעהויבען איהם אפ צוצעהלען מיין פרייז.

דער פרינס-הרדש האט זיך צילאכט. נאר פאר דעם קנס וואס הערשיל האט מבייש געשטעלט דעם משרת, האט ער איהם געהייסען ער זאל דעם משרת אוענגעבען דיא קאפאטע. הערשיל איז געווארען א צוקאכטער.

שטימש, שרייט ער, וואו איז דאס געהערט געווארען אין דער וועלט אזא אומקעכט? וואס איז דאס פאר אזא אומקעכט? פרינס איהם דער פרינס-הרדש.

אנדאי! שרייט הערשיל — מיר קאסט דיא קאפאטע צוואנציג שטעקינס אויף מיין ארמער פלייצע, און אייער משרת האט נאר זעקס שטעקינס פון מיר בעקומען! הייסט זשע איהם ער זאל פון מיר בעקומען דיא איבעריגע 14 שטעקינס און לאס איך גיט לידען קיין הונק! נאר דער משרת האט זיך איבער געשראקען פאר הערשילס שטעקינס און האט זיך אפגעזאגט פון דער קאפאטע.

הַעֲרָשִׁיל בְּעִשְׂמֵרָאפֶט זײן ווייב .

הערשילס ווייב — א יודענע אהן הקמות, פענט קיין מאל גיט פאלגין דעם מאן, שטענדיג האט זיא געטאהן קאפויר וואס ער האט געזאגט. דאס האט הערשלין פערדראקען אונ ער האט זיך בעשלאסען ער זאל זיא בע-שטראפען אזויא וויא איהם פאסט.

ער איז געווען א חשוב ביים פריץ פון דער שטאט, וועלכער איז אויך געווען א געריהקטער צאהנארצט.

איין מאל קומט הערשיל אריין צוא איהם מיט א פערזארגט פנים. — וואס איז, הערשיל? וואס ביזט דוא אזויא פערזארגט? פרענט אים דער פריץ.

— אף, פריץ! דאס ווייב טיינט גיט מיר גאר קיין טנוקה גיט: האמש געהט אונ אנגלויף אין דער ווייטער וועלט אריין! וויפיעל מאל איך האב זיא שוין געפעטען זיא זאל זיך לאזען ארויסגעהקען דעם שלאפען צאהן, איז זיא אפער איין עקשן אונ וויל דאס אפילו גיט הערין. סיידען דוא אליין זאלקסט זיך געהקען צוא איהר ...

— שוין! — האט געזעפערט דער פריץ. — איך וועל איהר בעפרייען פון דעם גראנגען צאהן, דעקאלט וועט איהר ביידע בעפרייעט ווערין פון דיא שטערצין.

אונ געהקענדיג א קליין צוואנגעל האט דער פריץ זיך אריין געזעצט מיט הערשלען אין זיין קארעטע, אונ ווינע צווייא בעדיגטע — געווינטע פונערן — האט ער געהייסען נאכגעהן אונ ווינען אונגעקומען צוא הערשילס וואהנונג. דער פריץ פרענט הערשילס ווייב וועלכער צאהן עס טוהט איהר וועה אונ גיט איהר איין עצה זיא זאל זיך לאזען אויסרייסען דעם צאהן. הערשילס ווייב שווערט זיך געביך מיט גל השבועות אז איהר טוהט גאר קיין מאהל גיט וועה קיין צאהן, גאר הערשיל שטעהט אונטער דעם פריץ אונ רויקט איהם איין א סוד אז דאס ווייב פארשטעלט זיך, זיא גארט אב.

דער פריץ היקט זיינע צווייא בעדיגטע וויא זאלען זיא אנדער זעמזין אויף א פאנק אונ פעסט צוהאלטן זיא. ער פרענט הערשלין וועלכער צאהן איז א שלאפער בייא איהר אונ הערשיל ווייזט איהם אויף דעם געווינדעקסטען צאהן אונ וויא אזויא דיא ארמע פרויא האט גיט געשריגען פון וועהטיג, האט דער פריץ ארויסגעשלעפט דעם שטארקסטען צאהן פון איהר מויל. שפעטער איז דער פריץ געוואהר געווארען פון הערשילס איינפאל אונ האט א לאנגע צייט געלאכט. גאר הערשילס ווייב האט פון דעקאלט אן שוין תמיד געפאלנט דעם מאן.

הערשילם שומקעס.

דער רבי ר' ברוכל איז איין מאהל אריינגעפאלען אין אונגרויסער מרה שהורה, אז ער האט זיך פערמאכט אין זיין צימער אונג האט קיינעם נישט געהייסען אריינקומען צו זיך אפילו קיין עסען האט ער זיך נישט געהייסען אריין טראגען.

דיא רביצין האט געפעטען הערשלין ער זאל זעהען מיט עפעס צו א פערטרייבען פונג'ס רבין דיא מרה שהורה. נאר וואס קאן מען דא מאהן, אז דער רבי האט פערזאגט קיינער זאל זיך נישט וואגען צו איהם אריין קומען? דאך אינגער הערשיל איז בייא זיך נישט אראב געפאלען.

אזויא וויא צום רבין אין שטיביל האט ער נישט געמארט אריין קומען, האט ער זיך אראב געלאזט אין קוימען, אונג פון דארט אין רופע, וועלכע איז אריינגעגאנגען גלייך צום רבין אין שטיבעל.

אויסשמיצענדיג זיך דאס פנים מיט סאזשע, האט הערשיל געזעהן, וויא דער רבי זיצט אונגעשפארט מיט ביידע הענד דעם קאפ פוים טיש געגען דעם שפיגעל אונג דאס איז פונקט אויסגעקומען געגען דער רופע.

הערשעל האט ארויסגעשטעלט דאס שווארצע פנים ווינס אונג דער רבי האט פלוצים דערהען אין שפיגעל דאס אויסגעריספע אונג פערהושקפטע צורה. ער האט אקונג געמאהן צו דער כהיר - צו זעהען ווער עס איז אריינגעגאנגען צו איהם, נאר הערשיל האט זיך דערנוייל פעהאלטען אין דער רופע.

דער רבי האט זיך ווידער פערטיעפט אין ווינע געדאנקען. נאר אין עטליכע מינוט שפעטער האט זיך ווידער פעהווען אין שפיגעל דאס פערשמירטע פנים. דער רבי האט זיך ווידער אוינגעהרט אונג הערשיל איז ווידער פערשוואונדען. דער רבי האט אריינגערופען דעם גבאי אונג האט איהם געהייסען אויסווכען אין אלע ווינקעליך נאר ער האט קיינעם נישט געפונען. דער גבאי איז ארויפגעגאנגען אונג דער רבי האט זיך ווידער פערטיעפט אין ווינע פעהוואונטע געדאנקען.

פלוצים דערנעהט ער וויא פון דעם קוימען פון דער רופע קוקט ארויס א שווארצע צורה פון א מענשין. מיינענדיג אז דאס איז עפעס א גנב, האט דער רבי געחאפט זיין שווערין שטעקן אונג צוויפענדיג מיט איהם צו דער רופע האט ער אנעשרייא געכאהן:

- ארויס פון דאנען, אז נישט צושפאלט איה דיר דארט דעם קאפ!

נאר קיין אנטווארט איז נישט געקומען.

דער רבי האט איבער געהרט ניין פאפעהל.

קיין אנטווארט איז אלץ נישט געקומען.

אין קוין
פון היט
געקראכ
רבין או
וואס
ניט גענ
מיט דע
איה פון
ער איז
קאמיש
רביצין

צובייזען
ארענדא
אטאקה
צום אי
אל פי
ליסע ב

ענטפפען
ליסע ב
דער ק

קירכע
א שיינ

דאן האט דער רבי אָנגעהויבן מיט פּעס צושלאָגען מיט דעם שטעקן אין קוימען און באלד דערויף האט זיך געהערט פון דעם קוימען אַ געפילערייא פון הינד און נאָכדעם אַ מיוקערייא פון קעץ. אויפ'ן סוף איז הערשיל אַרויפ-געקראַכען פון דעם קוימען שטראַך וויא אַרום און האט איבערגעבעטן דעם רבין און געזאָגט צוא איהם:

— וויט מיר מוהל, רבי, וואס איך האב אייך אַפּיסעל דאקומשעט. וואס זשע דען האב איך געזאָלט טאחן: אז צוא איך אין שטוב האב איך ניש געטראָט אריינקוימען, האב איך מיר געפונען איין אָרט דורך דעם קוימען. — וואו זשע פּיטו געווען דיא גאַנצע צייט ווען איך האב געשלאָגען מיט דעם שטעקן אין קוימען?

— 'זומר פּתאים ד', שטעהט אין תהלים — האט הערשיל גענטפערט — איך בין אין דער גאַנצער צייט געשלאָפען אין קוימען. און דא האט הערשיל גענומען געניצען און אויסציהען זיך, פונקט וויא ער איז ערשט פון דעם שלאָף אויפגעשטאָנען. דאס איז אויסגעקומען אזויא קאמיש, אז דער רבי האט זיך געמוזט צולאָכען. ער האט אריינגערופען דיא רביצין און וויינענדיג איהר אויף הערשילען האָבען זייא ביידע לאַנג געלאָכט.

פאַרזעצונג פון הערשילס שטוקעס.

דער פּריץ, בייא וועמען הערשיל איז געווען חשוב, האט זיך אַפּאל ציבוינערט אויף דעם אַרענדאר ווינעם און האט איהם געהייסען אָפּלאָגען דיא אַרענדא. דער אַרענדאר האט געפּעטן הערשילן ער זאל איהם דא זעהען אטוּכה טאחן ביים פּריץ. הערשיל איז זונטיג אין דער פּריא אַנועקגענאנגען צום אויספראַוניק און האט איהם געזאָגט, אז דער פּריץ האט געהייסען ער זאל פּיו זיינער 12 צונופּונאָמען אַלע מענדין פון דער שטאט וואס האָבען ליסע קעפּ און זאלען אויסשטעלען זייא אין צווייא שורות געבען דער קירכע. — צוא וואס נאָרף ער דאס?

— ווער זאָן וויסען וואס אַ פּריץ פּערגלוקסט זיך! האט הערשיל גע-ענטפערט.

דער אויספראַוניק האט מיט גרויס מיהע קוים אָפּגעזוכט 96 מענער מיט ליסע קעפּ און האט זייא אויסגעשטעלט אין צווייא שורות אין דרויסען געבען דער קירכע.

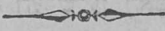
פונקט זיינער 12, ווען עס האט זיך גענענדיגט דאס גיבעט אין דער קירכע איז דער פּריץ פון דאָרט אַרויסגענאנגען. דער טאג איז געווענען אַ שיינער, דיא זון האט געשיינט. פּלוצים האָבען אַלע 96 מענער אויף איין

קאל אראב געהאפט דיא היטלען פון דיא קעפ אונ דיא זון האט בעלויבטען זייערע נאקטע קעפ .
— וואס זאל דאס בעדייטען ? — האט דער פריין געפרעגט דעם אייפראוויגיק .

— אייגער דורכלויבט ! — האט זיך פארענטפערט דער אייפראוויגיק — האט דאך דאס בעפוילען דורך הערשלין אונ איך האב ריכטיג גרפילט אייער באפעהל .

דער פריין האט זיך צולאקט אויף הערשילס שווקע .
— אין דעם האט זיך הערשיל בעווינען פאר דעם פריין .
— זייט מיר מוחל , פאן ! האט ער געזאגט , וואס אין דער נאנצער שטאט האבען זיך גאר געפונען 96 ליסע קעפ , דען פון דיא אייבערנע קעפ האט נאך גוט אויפפיעט דיא האר אויסצוקריכען .

דער פריין האט נייטער געלאקט אונ הערשיל האט בענוצט דיא אויף-געלעגנטע צייט אויסצובעמען בייא דעם פריין ער זאל ציריק אפגעבען דעם ארעג-דאר זיין ארעגדע .

הערשיל ווערט א דאקטאר .

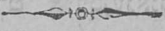
א אלטע מויד , שוין אריבער דרייסיג יאהר , האט אפט געליטען פון קאפשמערצען . אין דעם האט זיא געהערט אז אנויער דאקטאר איז אראפגעקומען אין שטעטיל אונ האט געשיקט איהם רופען .

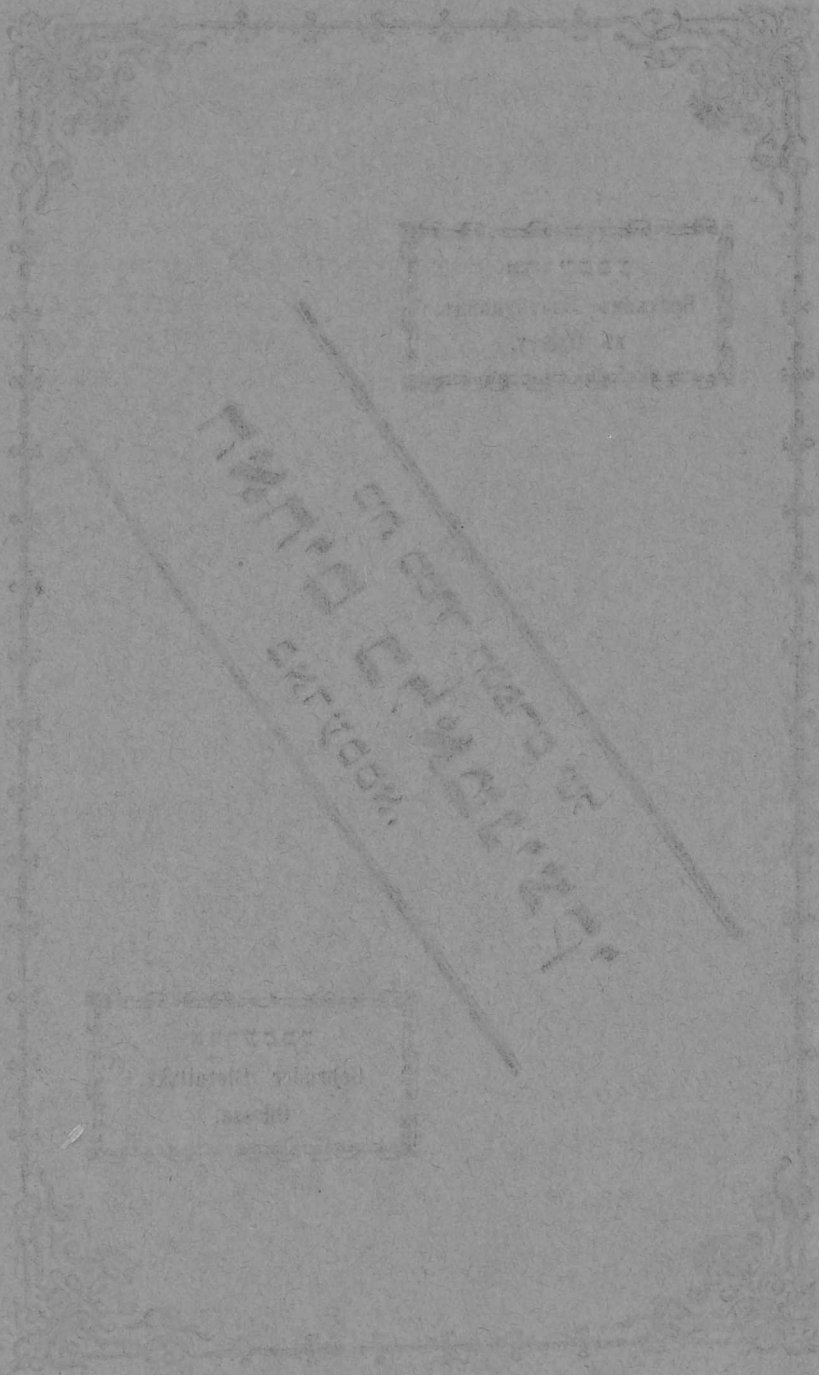
דער נייער דאקטאר איז געווען טאקע אינגער הערשיל . איהם האבין זיך שוין אויסגעלאזט אלע שווקעס , האט ער זיך פלישב געווען אונ האט זיך אויסגעגעבען פאר א דאקטאר .

הערשיל פעטראקט דעם הולח אונ געפינט דיא סכה פון איהר שלאפקייט .
— איהר מונט חתונה האבען — זאגט ער איהר קורץ — וועט איהר פאלקאם געזונד ווערען .

— עס קאן זיין אז איהר זייט גערעכט , איך גלויב איך הער דאקטאר . איך וועל פאלגן אייער מצה . געפינט זעה מיר א חתן .
— איך בין גיט ביין שדכן , אינ קאן גיט זיין ביין שדכן .

— אז איהר קאנט גיט זיין ביין שדכן , זייט זעה מיין חתן .
— ביין , זאגט הערשיל , מיר דאקטורים פערשרייבען גאר רעצעפטין , אבער מיר געהטען זיין גיט אויס .

התאחדות
העובדים
היישוביים
בארץ ישראל

התאחדות העובדים
היישוביים
בארץ ישראל
אגודת העובדים
היישוביים
בארץ ישראל

התאחדות
העובדים
היישוביים
בארץ ישראל

אדרעסע
Братьямъ Блатовицкимъ.
въ Одессу.

האחים בלאטניצקי
בארעסעא.
בית מסדור הספרים של

אדרעסע
Gebrüder Bletnitzky.
Odessa.

נאנץ נייע אנעקדאסין אינ סצענעס,
פון דעם פערקממען וויצלונג,
וועלכע מעקאט גיפונען פערשרייבן
אין דעם אקטראפאליער פונקט.

צווייפגעזאממעלט פון

א. י. בוכבינדער.

אין 2 טהייל.

הערשיט לויסן
אויספאליער
אויספאליער

דער בעריהמטער
לשם ה' אלהים

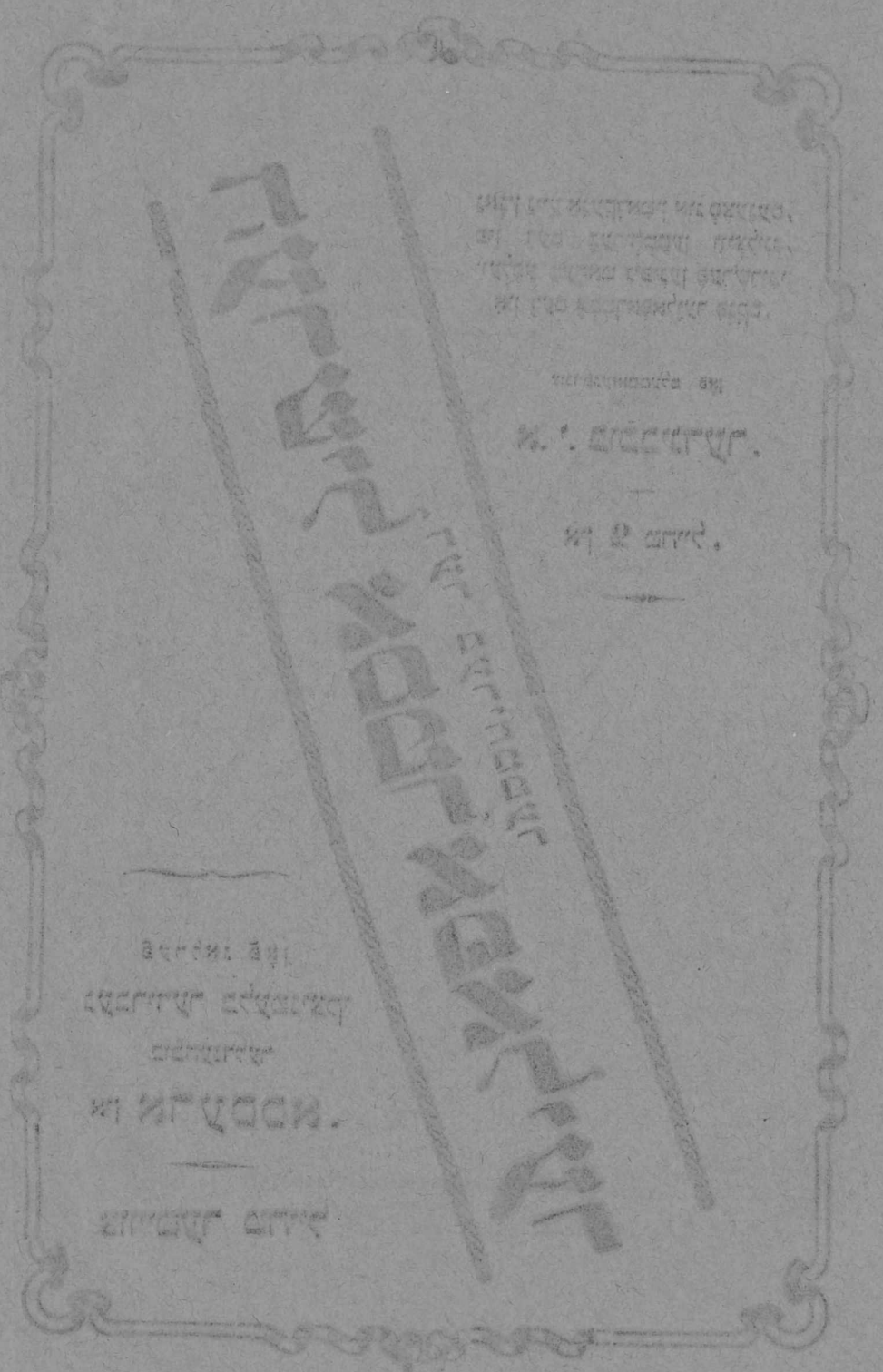
פערלאג פון

געברידער בלעטניצקי

בוכהענדלער

אין ארעססא.

צווייטער טהייל

THE PATENT
TRADE MARK
REGISTERED
Coca-Cola
BOTTLED AT THE BOTTLING PLANT
AT THE BOTTLING PLANT

THE PATENT
TRADE MARK
REGISTERED
Coca-Cola
BOTTLED AT THE BOTTLING PLANT
AT THE BOTTLING PLANT

THE PATENT

TRADE MARK

REGISTERED

THE PATENT
TRADE MARK
REGISTERED
Coca-Cola
BOTTLED AT THE BOTTLING PLANT
AT THE BOTTLING PLANT

THE PATENT

303

דער בעריהמטער

הערשיל אַסמראפאליער

באגן נייע אַעקדאמען , סצענעס אונג שטוקעס פון דעם בעריהמטער
וויצלינג וואס מען האט גיפונען פערשריבן אין דעם אַסמראפאליער פּאָקס.

ארויסקגעגעבן פון

א. י. בוכבינדער;

ווער עס וויל גוט לאבען
אונג זיך פּרעהליך באבען ,
זאל טאקע שוין לויפער
דאס ביבעלע קויפערן .

צווייטער טהייל

זוכות נמכר לצמיתות להאחים בלעטניצקי.

ווילנא

תרנ"ט.

ЗНАМЕНИТЫЙ ГЕРШЕЛЬ-ОСТРОПОЛЕРЪ.
Соч. А. И. Бухбиндера. Часть II.
Изд. и соб. братьевъ Блетницкыхъ.

В И Л Ъ Н А. Тип. Вдовы и бр. Роммъ. Жмуд. пер. собст. дошъ № 328.
1899.

Дозволено цензурою Одесса, 31 Марта 1899 г.

פארטועטצונג.

איין אנדערס מאל קומט צו איהם א בויער און בעט איהם ער זאל
 איהם געבען א רפואה.
 — וואס טוהט דיר וועה? פֿרענט הערשיל.
 — אט דא אין דער זייט טוהט מיר זעהר וועה.
 — הייב אויף דיא הענד ארויף און ציא דעם אַטהעם.
 דער בויער טוהט אזויא וויא הערשיל הייסט איהם.
 — נא, וואס הערט זיך? ... דוא אַטהעקסט שווער?
 — גלישט קשה ... ענטפערט דער בויער, נאר קיים ריהר איך זיך נאר
 צו ציא דער זייט, טוהט מיר שוין וועה.
 — ווייסטו זשע וואס, זאנט הערשיל, ריהר זיך קיין מאל ניט צו ציא
 דער זייט, וועט דיר מעהר ניט וועה טאהן.
 — טאקע? ! שרייט אויס מיט פרייד דער בויער. — לאנג לעבין זאלט
 איהר פאר דער עצה.

פארטועטצונג.

איין מאל קומט אריין צו הערשלען א אלטע יודענע מיט א געוויין:
 — העלפט מיר, רבי דאקטאר! ראטעוועט א נפש.
 — וואס פעהלט אייך?
 — דער קאפ פֿרעכט אזויא, אז עס שטעכט אז אין דיא זייטען.
 — מען דארף ליינען א פֿלאסטער אויף דער פֿאטילניצע. ניט אהער
 20 קאפיקעס.
 דיא יודענע ניט איהם דאס געלד און הערשיל פאכט א פֿלאסטער און
 ליינט עס איהר ארויף אויף דער פֿאטילניצע.
 — אין צווייטא שעה ארום זאלט איהר דא ווידער זיין, וועל איך זעהן
 וויא אזויא עס האט אנגעריסען, און דערנוייל גייט אהיים.
 — שטיימל! זאנט דיא יודענע פֿערוואונדערט, וויא אזויא זשע זאל
 איך אהיים געהן?
 — וואס הייסט וויא אזויא? אזויא וויא אלע מענשען געהן.
 — אפֿשר האט איהר, רבי דאקטאר, נאך א פֿלאסטער?
 — צו וואס איז?

וויא

(ה' אסטראמאליער)

— וויא הייסט צוא וואס? פאר מיין שגור! איך בין דאך גיט קראנק,
 נאר דיא שגור איז קראנק!
 — צוא וואס וועט האט איהר זיך געלאזט לייגען דעם פלאסמער?
 — ווייל איך האב גיט געקאנט דערווידער זיין אייגען הייד.
 הערשיל האט זיך שטארק צולאכט.
 מיט פיעל מייא האט ער אפגעריסען דעם פלאסמער פון איהר פאמילינצע
 אונ ויא האט עס אזעקנעטראגען דער שגור.

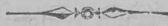
פארטועטצונג.

ווידער האט זיך געטראפען א מעשה אין הערשילס פראקטיקע.
 מען האט איהם גערופען צוא א חולה. הייסט ער דעם חולה ער זאל
 איהם ווייזען דיא האנד. הערשיל זעהט אז דיא האנד איז באדעקט מיט רויטע
 פלעקן. זאגט ער:
 — דער חולה האט א היציג שלאכקייט מיט פלעקן, מוז ער שטארבין,
 ווייל ער האט זיך זאראנעט פון פערעפוישטע בהמות.
 — וואס זאגט איהר, הער דאקטאר! — ענטפערט דעם קראנקענס
 ווייב, מיין מאן איז א פארפער אונ פון דיא פארב איז איהם רויט דיא האנד.
 — אויב אזויא — זאגט הערשיל — איז ער גליקליך וואס ער איז
 א פארפער, אז גיט וואלט איך איהם אזונד שוין אפגעזאגט דאס לעבען.

דיא לעצטע פראקטיקע פון הערשילס דאקטארייא.

הערשיל האט געהאט אויסגעצייכענט גוט'ס ספר רפואות אלע רעצעפטין,
 האט עס איבערגעשריבען אויף גליינע קוויטעליך אונ ווען מען האט איהם
 גערופען צוא א חולה, האט ער איהם געהייסען ארויסציהען אויף גליק
 א קוויטעלע אונ וואס פאר א רפואה עס איז געווען פערשריבען אין דעם
 קוויטעלע, האט ער עס געהייסען טאהן.
 איין מאל רופט מען איהם צוא א ווייבעל, וועלכע עס האט געהאט
 אנגעריסען א סכה אין האלז. הערשיל האט איהר געהייסען ארויסשלעפען
 א קוויטעלע פון זיין טאש אונ האט עס איהר איבערגעלייהענט איז געשטאנען
 דארט, אז מען זאל מאכען א קאנע.

דאס ווייבעל האט זיך שטארק צולאכט אונ פון דעם גרויס געלעכטער
אין צוועצט געווארען איהר מכה אין האלז אונ ויא אין געהאלפען געווארען .

הערשיל ווערט א שרדן .

אז הערשילין איז נישט געקאממען דיא דאקטארייא איז ער א שרדן געווארען .
אין מאל קומט ער אריין צוא איין אויפגעקומענעם גביר , וועלכער איז
פריהער געווען א בעל עגלה אונ וועלכער האט געהאט א טאכטער חתונה
צומאכען . נאטיקליך האט אונזער גביר יעצט געוואלט טאהן א גרויסען שרדן ,
וויא דער שטייגער איז פון דיא אויפגעקומענע גבירים .

פלוצים ליינט איהם הערשיל גאר פאר א שרדן מיט א שוסטערס א זיהן .
— דוא פארה ! — צוגיינקט זיך אויף איהם דער גביר — וויא אזויא
שטעלסטו זיך אונטער מיר פארצולייגען אזא שרדן ? ארויס פון מיין שטוב !
אונ הערשיל איז מיט חרפה אונגעקענאנגען פון איהם .

אין עטליכע וואכען שפעטער קומט ער ווידער צוא איהם .
— שוין ? בינט ווידער געקומען — פרעגט איהם דער גביר מיט פעס —
איך האב דאך דיר שוין איין מאל ארויסגעטריבען פון דאנען !

— איך האב אצונד גאר א גרויסארטיגען שרדן פאר אייך — גענטפערט
הערשיל .

— מיט וועהמען איז ? — פרעגט נייגעריג דער גביר .

— מיט דעם האצעלער רב'ס א זיהן .

— אט דאס איז א פיינער שרדן ! האט איהר שוין דאךט גערעט ?

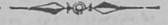
— אנדאי האב איך גערעט .

— וואס זשע האט מען אייך גענטפערט ?

— דאס אייגענע , וואס איהר האט מיר גענטפערט ווען איך בין צוא

אייך געקומען דאס ערשטע מאל .

דער גביר איז פארשעמט געווארען .

אין בית המדרש .

אין דיא גרויסע ווינטערדיגע געכט פלעגט הערשיל ליעב האפען צוא
זיממען אין בית-המדרש בייא דער ווארטער רופע מיט א חכמה פטלנים אונ
עוסק זיין אין שאלות-חשובות .

מען

(ח' אסטראפאליער)

מען פרעגט הערשלין :

- וואס האט ער בעסער ליב : אריינען ברית אדער אריינע לונה ?
- אריינען ברית — ענטפערט הערשיל .
- פאר וואס איז ?
- ווייל פון דעם ריינען ברית וועט שפעטער ווערען א ריינע לונה .
- מען פרעגט ווייטער הערשלין :
- וואס וויל ער בעסער : א שישעל בארשמש צו צווייא שישלען רוינע בעריקעס ?

- דיא צווייא שישלען רוינע בעריקעס — ענטפערט הערשיל .
- וואס קענטו דען טאהן מיט זייא ?
- פון זייא קען איך האבען א וואלע שישעל בארשמש און זאל גאר פערבייסען מיט דיא בעריקעס .

מען פרעגט ווייטער הערשלין :

- ווער איז געווען דער גרשער אפטיקער אויף דער וועלט ?
- דיא ציג — ענטפערט הערשיל — ווייל זיא האט אויפגעזוכט קרייטער און פילען געמאכט .

מען פרעגט ווייטער הערשלין :

- וואס איז נוצליכער אויף דער וועלט : דיא זון צו דיא לבנה ?
- אנדא דיא לבנה — ענטפערט הערשיל — ווארום דיא זון שיינט דאך גאר בייא טאג , ווען עס איז אזויא אויך גענוג ליכטיג .
- פאר וואס האט טען אדם הראשון אויסגעטריבען פונ'ם גן עדן ?
- סתמא האט ער ניט געצאהלט ביין דינה-געלד .
- פאר וואס קיסט גיט משיח אזויא לאנג ?
- פדי דער זון הקשוקר זאל אלט ווערען , וועט ער בעסער זיין צום טרינקען .

קאן זיין אויף דער וועלט א צווייטער מבול ?

- ער איז שוין פון לאנג דא — ענטפערט הערשיל — ווען נח איז לעבען געפליבען פון דעם גרשטין מבול , האט ער געפלאנצט א וויינגארטען און האט אויסגעטראכט דעם וויין , איז אט פון דעם דאזיגען מבול פון וויין זינען שוין אסך קעהר מענשען אויסגעקומען וויא פון דעם גרשטין מבול .
- וואס איז דאס גרנסטע אין דער תולדות הטבע (נאטור געשיכטע) ?
- וואנצען מיט צווייא פיסגע עזלען .
- וואס וואלסט דוא טאהן , הערשיל , ווען דוא זאלסט פלוצים רייד ווערען ?

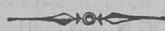
- איך וואלט אנשטאפען דיא אלע לעכער פון מינע קליידער מיט אסיגנאציעס .

— פון וועלכער צייט האבען דיא מענשין אנגעהויבען צו א שטארבן ?

זינט

(ה' אסראמאליער)

— וינט דיא מענער האבען אנגעהויבען צו פאלגען דיא ווייבער .
 — וואס איז דער חלוק פון א חסיד ביו א מתנגד ?
 — דער חסיד זאגט אז דער כפי איז א צדיק , אויג דער מתנגד זאגט ,
 אז א צדיק איז גאטט .
 — וועלכע גאזע איז דיא חשוב'סטע אין דער וועלט ?
 — דיא אטיג-גאזע .
 — וויא קומט עס וואס פון ראש חדש אלול הייבט שוין אן קיחל צו
 ווערען ?
 — סחמת מען בלאזט שופר דעם גאנצען חדש , איז דיא ווינדען וואס
 געהען ארויס פון דיא שופרות קיחלען זיין אפ דעם הייסען אויר —
 ווערט קאלט .
 — פאר וואס פאלט א שפור פון דיא פיס אויג ניט פוג'ם קאפ ?
 — ווייל עס שטעהט : שקר אין לו רגלים אויג שקר „מיט שפור“ גלייבט
 זיך פנימ'ט אויס ביים ריידען .
 — נאך וואס מ'זיג דעם מענשען דיא אויערן ?
 — כדי דאס היטעל זאל איהם גיט אראפאלען איבער דיא אויגען .
 — עס איז אמת , הערשיל , מען זאגט אז אפט שלאנסטו דיין ווייב
 מיט'ן שטעקן אויג זיא זיך מיט דער קאמ'שערע ?
 עט ! — ענטפערט הערשיל — עס טרעפט בייא אויגו אמהל פאר-
 קעהרט אויך ...

הערשיל איז זיך גוקס .

הערשיל איז אמאל אנגעקומען ווינטער בייא נאכט צוויא איין אכסניא
 ווען זיא איז שוין געווען פערמאכט אויג אין דרויסען איז געווען א שבעקליכער
 פראסט . הערשיל קלאפט אן אין דער טיהר מען זאל איהם געפענען . דער
 בעל אכסניא וועלכער איז שוין געלעגען אין בעט זאגט צו זיין ווייב : א רחמנות,
 חלעבען , אויף דעם יודען וואס שטעהט אויפ'ן גאס" גאר דיא טיהר גפינט ער
 איהם גיט .
 הערשיל קלאפט ווייטער אן אויג בעט : „קאט רחמנות ! לאזט מיך אריין
 אין שטוב , ווארום איך ווער פארפרוירן !“
 אויג דער בעל אכסניא זאגט ווייטער צוויא דיא ווייב :
 — א רחמנות אויף דעם יודען וואס שטעהט אין דרויסען !
 — שטיימיש , זאגט דאס ווייב , אז דוא האסט נא רחמנות אויף אים ,
 פאר וואס זשע לאזט דוא איהם גיט אריין אין שטוב ?

נארעלע (די אסראפאליער)

— בארעלע! — ענטפערט ער — אז איך ווער איהם אריין געהען
 אין שטוב, וועט דאך שוין גיט זיין קיין רהמנות אויף איהם!
 הערשיל האט דעם ענטפער גיט געהערט און טראכט זיך: „ווארט,
 איך וועל דיר שוין אַבמאָהן אַ גוט שפּיץעל!“
 אין אַ פּאַר טאַג שפּעטער קומט הערשיל אַריין אין דער זעלבער
 אַכסניאַ, לייטש אַנגעטאָהן און פּרענט דעם בעל אַכסניאַ צוואַ קאָן ער בייא
 איהם האַלטן סטאַנציע אויף גיט קיין בעשטימטער צייט.
 — אַך, מיטן נרעכטן פּבּוד! — ענטפערט דער בעל אַכסניאַ — איהר
 דאַרפּט אַנבאָי אַ פּעוונקער סדר מיט מעבעל?
 — נא, און מיט עסין אויך.
 — גוט, גוט! זאגט דער בעל אַכסניאַ, נאר געלט מוזט איהר מיר
 פּעצאהלען פאַר אַ חדש פּאַראַויס.
 — פּאַראַויס צאָהל איך קיין מאהל גיט, ווייל דער שווער פּוינער שיקט
 מיר צוואַ געלד ערשט נאַכין חדש, דאַרום קאָן איך בייא איך קיין איכר גיט
 זיין ... נאר וויפיעל, למשל, געהאט איהר פאַר דעם סדר?
 — פינף רובל אַ חדש.
 — איך בין אומשטאַנד צו צאָהלען זעקס רובל פאַר דעם סדר, ווייל
 ער איז מיר געפּעלען. און וויפיעל געהאט איהר פאַר קעסט?
 — פּופּצעהן רובל אַ חדש, וועט שוין זיין דרייאַ געריכטען אַ טאַג מיט
 2 מאהל טייל.
 — איך קאָן אייך געבען 20 רובל אַ חדש — זאגט הערשיל — אפי עס
 זאל זיין גיט עסין.
 — אויב אזויא — זאגט דער בעל אַכסניאַ — בין איך מרוצה צוואַ
 וואַרטען מיט דעם געלד אויף נאך דעם חדש, אפי איהר זאלט נאר האַלטן
 וואַרט און מיר גיט אַבנאַרען.
 — איך האָב נאך קיינעם גיט אַבגענאַרט — ענטפערט הערשיל — מיר
 קומט אַפּט אויס אין צו שטעהן אין אַכסניאַ און שטענדיג ווען איך ציאַ זיך
 אַרויס, גענלייט מיר דער בעל אַכסניאַ מיט טרערען.
 און הערשיל איז געפליכען אין דער אַכסניאַ.
 עס איז אַזעק אַ חדש און צווייא, הערשיל דערקאַהנט זיך גיט געלט
 צוואַ צאָהלען, נאר ער עסט און טרינקט און קומט צוואַ זיך.
 דעם בעל אַכסניאַ איז דאס אַריין טיעף אין דער נאָז.
 — וואס זאל דאס געדייטען, ר' הערש? — פּרענט ער איהם ענדליך —
 איהר האט דאך געזאגט אז איהר צאָהלט נאַכין חדש, צום סוף איז שוין
 אַזעק צווייאַ חדשים און איך זעה נאך אַלץ גיט פון אייך קיין געלט!
 — וואס פאַר אַשוטה איהר זענט! — ענטפערט הערשיל — צו מינט
 איהר אין אַסטן, אז ווען איך זאל זיין אַ גוטער צאָהלער וואַלט איך
 בעשטאנען

(ה' אסטראפאליער)

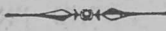
בעשטאנען צו וואנען אין אונז קבר? אדער צווא עסען אונז שלעכט עסען וויא
בייא אייך איז? ... הינט פארנעסט גיט אז אייך האב אייך צוגענאנט צווא
געבען 25 רובל א חדש, ווען אייך פארדין גיט אפילו קיין 26 קאפ' א חדש
אונז מיין שווער פון יענער וועלט זאגט, אז פון דארט איז זעהר שווער
איבער צו שיקען געלד ...

— פארנוואס וועט האט איהר מיד אפגענארט?
— אייך האב אייך גיט גענארט, מיין ליבער יוד, אייך האב זיך נאר
בעריהקט פאר אייך.

— וויא אזויא האט איהר זיך אונטער געשטעלט דאס צווא סאדן?
— בינערט אייך נאר גיט, פעטער! — ענטפערט הערשיל — פאר
אונז פינסטערן אונז נאמען חדר אונז פאר אונז שלעכט עסען וויא אייך האב
בייא אייך געהאט, איז פשוט איין עבירה אייך צווא בעצאהלען. פארקערט,
איהר דארפט מיר נאך צו צאהלען וואס אייך האב אזוי לאנג געליטען ביי אייך.
דער בעל אכסניא האט פון פעדדראס זיך צווא וויינט.

— וואס איז דאס פאר איין אגליק? — שרייט הערשיל — שטענדיג
ווען אייך בארף זיך ארויס ציהען פון איין אכסניא, בעגלייטעט מיד דער בעל
הבית אדער דיא בעל הבית'טשע מיט טרעקען, וויא בענוויינען מיד וויא א גע-
שטארבענעס. הערט אויף, אייך בעט אייך, צווא וויינען, עס קאן זיין אז
מיר וועלען זיך נאך זעהן.

— גיין, גיין, לאז נאט אפהיטען! האט דער בעל אכסניא איהם
גאנצע שריינען.

דיא קאפאטע.

הערשיל האט אמאהל אונגעדין פארפלעקט איינעם זיין גייע קאפאטע,
האט יענער איהם געשלעפט צום רב. דער רב האט געפסקינט, אז הערשיל
זאל דעם יודען בעצאהלען דרייא רובל פאר דער קאפאטע. הערשיל האט
גראדע בייא זיך געהאט געלט, געהקט ער ארויס דרייא רובל אונז בעצאהלט.
דער יוד איז געווען זעהר צופרידען אונז וויל שוין אונזעקנעהן, נאר הערשיל
לאזט איהם גיט געהן.

— שפעט, זאגט ער, אייך האב דאך דיר בעצאהלט פאר דער גאנצער
קאפאטע איז זיך דאך שוין מייגע, טוה וועט זיך אונז אונז גיב זיך מיר אב.
— קום מיט מיר אהיים — זאגט יענער — וועל אייך זיך דיר געבין.
— גיין! — שרייט הערשיל — אייך וויל דיר גיט לאזען געהן סערה אין
גיין קאפאטע, שוין טוה זיך אונז אונז גיב זיך מיר אב!

דער (ה' אספראפאליער)

דער יוד פֿרוּבט זיך בעטען בייא איהם: שטייטש, וויא אזויא געהט
 מען עס אין גאס און א קאפאטע? דער צוא טראגט ער נאך תּהלתּוּנים
 און הויזען.

נאר הערשיל וויל ניט נאכגעפֿען, דער יוד האט זיך געמוזט אפֿגאנגן
 פון דיא דרייא רובל און דאס האט טאקע הערשיל געביינט.

29.

א תּירוץ .

מען פֿרעגט אטאהל הערשיל, פאר וואס טראגט ער אזא צוריסענע
 קאפאטע?

— גישט קשה, ענטפֿערט ער, זאגט אייך ניט, איך האב אין קאסטן
 א נייע קאפאטע.

— פאר וואס זשע געהמקט דוא זיא ניט ארויס?

— ווייל דער קאסטן איז פֿערשלאסען.

— נא, שליסט מען אויף!

— דאס שליסעלע ליגט אפֿער אויך אין קאסטען — ענטפֿערט הערשיל.

30.

אין מאַרק .

— קויפט, ר' הערשיל, דיא שאַפֿע בייא מיר, איך פֿענקויף זיא אין
 גלייכין געלט!

— וואס זשע וועל איך אריינגלייגען אין איהר?

— שטייטש! אייערע מלבושים.

— אונ אלץ זאל איך גאקעט געהן? פֿרעגט איהם הערשיל מיט

ז ברונדיגען טאן.

31.

הערשיל עקט פאר ניין געלד.

הערשיל קומט אטאהל אריין אין א קרעטשטע הונגעריג וויא א וואלף
 און פֿרעגט דעם קרעטשטער אויב מען גיט דא אומזיסט עסען.

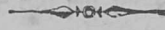
— גיין, ענטפֿערט דער קרעטשטער — דא עקט איטליכער פאר זיין
 געלט.

- - נײַט עדות, לעפֿע יודען - װענדעט זיך הערשיל צו דיא איבערניגע אורחים פון קרעטשטע - דער קרעטשטער זאגט מיר צוא, אז נאר פאר מיין געלד קאן איך דא עסין. נא, בעל הבית! גיט נאר אהער אביסעל בראנפען מיט אנוטען פארשטש מיט קאשע.

דער קרעטשטער האט איהם דערלאנגט וואס ער האט געהייסן. הערשיל האט אריינגעשטעלט דעם פארשטש מיט קאשע, האט נאכדעם זיך געהייסען דערלאנגען א שטיקעל גענוגס, נאכדעם האט ער זיך געהייסען באכען ווארעניקעס און האט פערמרוקען מיט אנוט גלענעל וויין. אַאָדעם אלעם געהאט הערשיל ארויס א גרויסען פֿיאטאק (3 בראשען) פון ניין קעשענע און דערלאנגט עס דעם קרעטשטער.

דער קרעטשטער קוקט איהם אן נאנץ פֿערוואונדערט. - וואס גיהט איהר מיר עפעס א פֿיאטאק? פרעגט ער ענדליך. - דאס בעצאהל איך איך - זאגט הערשיל - פאר דעם בראנפען, פאר דעם פארשטש מיט קאשע, פאר דעם גענוענס, פאר דיא ווארעניקעס און פאר דעם וויין.

- וואס זשע, איהר מאכט חזק פון מיר? דאס איז דאך א פֿיאטאק! - איך ווייס איך וואס דאס איז - ענטפערט הערשיל - נאר איהר אלײן האט דאך פאר עדות מיר געזאגט, אז דא עסט אימליכער פאר ניין געלד, איז איך שווער איך בייא מיין הן, אז מעהר וויא דיא הײא נראשין מיין אייגענס האב איך גיט. א גוטן טאג! און ער איז אועקגעגאנגען.

ביים עסען קלייבט מען גיט איבער.

הערשיל זיצט אפאל אין איין אכסניא געהר פֿערשטמאכט. אין דעם זיגען אהין אָנגעקומען אַ תּכּרָה כּחֲתָיִם פּון נאָך אַ תּתִּיבָה און קאָען געהייסען דער בעל הבית טע זיא זאל מאכען א גוטע וועטשערע פאר זי. דאס עסין איז פארטיג געווארען און דער עולם האט זיך אויסגעגעצט בייא דיא טישען און האט אויך אן הערשלען גיט פארנעסען.

אין מיטען דעם עסין רופט זיך הערשיל אן צוא וויא: - רבותי! ווער קאן זיך מיט מיר פארנוועסען אין עסען? איך געהם זיך אונטער מיט נאך איינעם אויפצוגעסען א גאנצען זאק קארטאפֿלעס מיט שמאלץ!

- ער גארט אב! שרייען אלע - דאס איז גיט מעגליך. - ווער? איך גאר אב? - פֿרעגט הערשיל - שטעלט איין צערן

רובל

(ח' אספראפאליער)

רובל, וועט איהר זעהן וויא איך מיט נאך איינעם עפען מיר אויף א זעקל
אָבגעקאָמטע קארטאָפּליס מיט שומאַלץ.

— מיר שטעלען איין! — זאגט דער עולם — גאר אויב דוא בייגסט
אז איינער פון אונז וועט צוא דיר צו שטעהן פאר א שותף צום עפען,
האסט א טעות.

— גישט קשה, איך וועל שוין געפינען א שותף.

דער עולם האט איינגעלייגט 10 רובל ביי'ם אַכסניא און האפען איהם
געהייסען צוגרייטען א זעקל אָבגעקאָמטע קארטאָפּליס מיט שומאַלץ.

אין א פאר שעה איז דער מאָבל פארטיג געווארען און דער בעל אַכסניא
האט עס הערשליך דערלאנגט אין א גרויסען קעסיל אויף דעם טיש.

הערשיל האט געווארט ביז דא קארטאָפּלעס האפען זיך אויסגעקיהלט,
נאכדעם איז ער ארויסגעגאנגען אין הויף און האט זיך באלד צוריק אויפ-
געקערט מיט א גרויסען חזיר אויף די הענד.

— אט איז מין שותף וואס וועט מיר העלפען עפען — זאגט ער צום
עולם — ווייזענדיג אויף דעם חזיר וועלכער דערשמעקענדיג גאר דעם גיס פון
דיא קארטאָפּלעס, האט ער זיך שוין געריסען צום קעסיל.

דער עולם איז ערשטוינט געווארען פון הערשילס איינפאל.

— מיר גלויבען דיר, האפען דיא מענשין געזאגט, בייא אונז איז מעהר
קײן פּפּק ניט, אז פאר אייך ביידע וועט נאך וועניג זיין דער קעסעל מיט
קארטאָפּעל.

— הייסט עס, האב איך געוואונען דיא 10 רובל.

— גיין, הערשיל, א חזיר קאן דען זיין א שותף צוא דיר?

— ביי'ם עסין קלייבט מען ניט איבער — ענטפערט הערשיל — און
ווידער: איך האב דאך אייך ניט געזאגט נוער עס וועט זיין מין שותף,
דארום האב איך געוואונען.

דער עולם האט איהם אָבגעגעבען דיא 10 רובל און הערשיל איז ארויס
פון דער אַכסניא וואט און נאך מיט 10 רובל זיין קעשען.

הערשיל בייא אגיסס.

מען האט הערשלין אמאל גערופען צו א קארנען גביר וועלכער האט שוין
געהאלטען בייא דער נסיקה, און הערשיל איז געקויפען וידוי זאנען מיט אים.
זעהט ער וויא דער חולה קרעכצט נעהר ביטער און לאזט אלע קאל ארויס
שווערע זיפצען.

— וואס קרעכצט איהר אזויא? — פֿרענט איהם הערשיל — שטארקען
 מוז דאך יעדער סענש אונ אייביג לעבט גיט קיינער.
 — אך, מיין ליבער יוד! — ענטפערט דער הולה — איך קרעכין גיט
 דערויף וואס איך דארף שטארקען, נאר מיר איז א גרויסער ווייטאג וואס איך
 געה אין דרערד אונ מיין גאלד אונ זילבער פלייבט דא איבער.
 — גלויבט זשע מיר — נאנט הערשיל — אז פאר איינער גאלד אונ
 זילבער איז אסך גלייכער וואס עס פלייבט דא איבער, ווארום דארט, וואוהין
 איהר געהט פאלד אונעק, איז אזויא שטארק הייס, אז דאס גאלד וואלט
 פאלד צושמאלצען געווארען ...

הערשיל פֿערליהרט זיך גיט.

הערשיל קומט אסאהל אריין אין קלונז מיט א צודראפעטען גאז. ער
 האט זיך אין דער הייס געקריגט מיט'ן נויב, האט זיא איהם מסתמא דיא
 גאז צודראפעט.

— וויא קומט עס, הערשיל, וואס דיא גאז איז דיר צודראפעט? פֿרענט
 סען איהם.

- איך האב זיך אליין א בייס געטאהן אין דער גאז — ענטפערט ער.
- שטייטש, וויא אזויא האסט דוא געקאנט דערלאנגען?
- איך האב מיך ארויפגעשטעלט אויף א ביינקיל — ענטפערט ער קירן.

הערשיל פֿסקינט שאלות.

I.

הערשיל קומט אמאל אריין צום רב אין שטוב, דערנויטט ער איהם
 שלאפען אין דעם צווייטען חדר, אונ אין דעם ערשטין חדר איז אויף דער
 קאנאפע געלעגען דעם רב'ס האלאט מיט דער יארמילקע. הערשיל מבראכט
 גיט לאנג אונ טהוט זיך אן אין דעם רב'ס קליידער, זעצט זיך ביים טיש אונ
 פֿערטיעפט זיך אין א ספר.

עס עפינט זיך דיא מיהר, עס קומט אריין א בעל ענגלה מיט דער בייטש
 אין דער האנד אונ ווענדעט זיך צוא איהם:

— רבי! אז איך האב שבת אפגעזאגט גאנץ פֿהלים, האב איך גאך
 געדארפט זאגען ברבי נפשי אויך?

— בארעכען זיך נאר — ענטפערט דער פארשטעלטער רב — דוא
 ביזט שוין, דאכט זיך, דרייסיג יאהר א בעל עגלה אונ דוא ביזט נאך אלץ
 א פריץ! אז דוא פיהרסט אשטיינער א גאנצין וואגען מיט סמאלע, דארפסט
 דוא דען ניט שמירען דיא לעדער?

II.

א יודענע קומט נאכדעם אריין צוא איהם מיט א הילצערנעם לעפעל אין
 דער האנד.

— רבי! — נאנט זיא — אט דער לעפעל איז א מילכיגער אונ איך
 האב שיער ניט אויסגעמישט מיט איהם א פליישונגען בארשט, איז שוין מרייף
 דער לעפיל צוא גיין?

— אבער האסט נאך ניט אויסגעמישט?

— גיין, איך האב נאר געוואלט דאס מאהן אונ האב זיך פערחאפט.
 — דאס ערשטע מאל בין איך דיר בוחל — ענטפערט הערשיל — נאר
 אז עס וועט זיך מיט דיר טרעפן נאך אמאל אזא מעשה, וועל איך שוין
 מרייף סאכען דעם לעפעל מיט דעם עסין.
 — גיין, גיין, רבינו! שרייט דאס ווייבעל, איך וועל שוין בעהר ניט.

III.

א פערפלאמטער חסיד לויפט אריין אין שטוב אונ שרייט:

— רבי! נעציל דער חקרן לאכט פון אונזער רבין!

— מרייב איהם ארויס! ענטפערט הערשיל.

— ער שטעהט דאך אבער אין דרויסען?

— נא, געהם איהם אריין אין שטוב אונ מרייב איהם ארויס.

הערשיל לויפט א חתן.

מען האט א מאהל זיך אנגעפרענט בייא הערשילן אויף א קארנין חתן,
 וועלכער האט זיך געהייסען געבין זעהר פיעל גדן. האט הערשיל גענטפערט:
 אז איהם קומט טאקע א סך גדן איבער פיעל מצלות, א מאהל האט א פערד
 גיקאסט 20 רובל קאסט היינט איבער הונדערט רובל, א חזיר וואס פלעגט
 קאסטין 5 רובל קאסט היינט 20 רובל, אונ א בחור וואס פלעגט נעמען
 200 גילדין גדן נעמט היינט 2000 רובל גדן, היינט אז ער איז א חזיר איינער
 אין דער מדינה, אונ א פערד איז זיין גלייבן גיטא, אונ דערצו א חתן אויך,
 טא וויפיל איז ער היינט ווערט צוא נעמען גדן?

הערשיל דערקענט מענטשין.

הערשיל געהט אין גאס פערטראכט, פלוצים לויפט ער צוא צוא א מענטשען פון דער גאס שטופט איהם אריין דיא האנד אינג שרייט אויס מיט שמקה:

— א! וואס מאכט איהר ר' מאדרים? שוין א צייט אז איך האב איך גיט גינען! איהר האט זיך אזויא פיעל אויבערנעביטען אין דער צייט אז איך האב איך קוים דערקענט.

— איהר האט א טעות, מיין ליבער יוד, איך הייס גאר יאנקעל, גיט מאדרים.

— אך!— וואונדערט זיך הערשיל ווייטער — וויא אזויא אקעגלש בייט זיך דאס אויבער! אפילו דער גאמען אייגענער האט זיך שוין אויך פערביטען.

הערשיל אונג חייקעל חקרן.

חייקעל חקרן: זאג מיר הערשיל, ווען פרומה, למשל, אשטיינער, עס זאל ווערין אזא מין שניי (פארענדערונג) אין דער גאטור, אז דיא זון זאל אנהייבען שיינען בייא גאכט, וואס וואלסטו דערויף געזאגט?

הערשיל: איך וואלט געזאגט אז דאס איז דיא לבנה.

חייקעל: ווען מען זאל דיר אבער אויפקלערן אז דאס איז גאר דיא זון?

הערשיל: וואלט איך יענעם זאגען אז ער איז א לינגער!

חייקעל: גאר מיד קענט דוא דאך גיט פאר קיין לינגער אונג אז איך אליין זאל דיר זאגען אז דאס איז דיא זון, וואס וואלסטו מיר דערויף גענטפערט?

הערשיל: איך וואלט גענטפערט, אז דוא ביזט משוגע!

פארטונעטונג.

הערשיל טרעפט אקאהל זיין חבר חייקלען וויא ער וואשט זיך מיט בראקען דעם קאפ.

— וואס איז דאס פאר אשגעזען — פרענט ער איהם — וואס מיט בראנפין וואשסטו זיך דעם קאפ?

איך

(ח' אסטראפאליער)

— איד האב דערקלערט מיט מיין תקינה — ענטפערט היקעל חקרן —
 אז דאס איז א סגולה דיא האר זאלען וואקסען .
 — עט , גלויב דאס נישט ! — זאגט הערשיל — ווען דאס זאל מאקע
 איין אמת זיין , וואלט אין גארקעל בייא מיר שוין לאנג אויסגעוואקסען א בארד
 אויף געטליכע ארשין !

הערשיל דערצעהלט דיא וואונדער פון אויסלאנד .

ווען הערשיל איז א צייט גיט געווען אין אסטראפאליע אונ גאכדעם האט
 ער זיך ווידער בעוויזען , פרעגט מען איהם וואו איז ער דאס אזויא לאנג גיווען ?
 — איד בין גיווען עט ווייט אין אויסלאנד , אז אין לאנדאן .
 — אזויא ? אין לאנדאן פונטו געווען ? — פרעגט איהם איבער היקעל
 חקרן — זאג זשע מיר , איד בעט דיך , עס איז אמת וואס מען דערצעהלט ,
 אז אין לאנדאן איז שטענדיג טומאנען ?
 — אט הער אויס וואס מיט מיר האט זיך געטראפען ! — ענטפערט
 הערשיל — שבת בייא טאג געה איד מיר שפאצירען איבער דיא לאנדאנער
 גאסען אונ מיר איז שטארק פינקטער אין דיא אויגען פון דיא טומאנען , אז איד
 מוז טאפען דעם וועג . דערנוייל דארף איד זיך אבווישען דיא נאז , גאר פון
 גרויס פינקטערניש האב איד נישט געקאנט טרעפען ציא מיין אייגענער נאז
 אונ האב א פרעמדן מענשין אפגעווישט דעם שטערין .

הערשיל פאר דעם טויט .

קיין מענש לעבט גיט אייביג , שטארבען מוז יעדער , אויף איטליכען
 קומט זיין צייט , אונ איד אויף אונזער הערשילן איז געקומען דיא צייט פון
 ציא שטארבען .
 ער ליגט אין בעט , וידוי האט ער שוין לאנג אפגעזאגט , יעצט ווארט
 ער גאר אויף דעם פלאך הקות , ער זאל שוין ארויסגעהען דעם חלף פון דער
 שייד אונ זאל איהם קוילען . געבען הערשילן זיצט דאס ווייב אונ וויינט . ציא
 וויינט זיא דער פאר וואס ער שטארבט אצינד , אדער ווייל ער איז שוין לאנג
 גיט געשטארבען — ווייס איד גיט .
 פלוצים רופט זיך הערשיל אפ צום ווייב :
 — מיין ליעב ווייב ! טוא מיר מיין בקשה אין דער לעצטער מינוט פון
 מיין

מיין לעבען און וואש זיך ביין ארום און פּוּטן זיך אויס אין דייןע יום-טוב= דינע קליידער .

דיא בקשה פון א גוסס איז הייליג בייא יעדען מענשין, דארום האט הערשילס ווייב גיט איבער גערעט דאס אנדערע ווארט און האט הייב גרפולט דעם מאנס בקשה .

וויא הערשיל האט ויא דערזעהן שייין אויסגעפוצט, געהמט ער ויא אן בייא דער האנד און רופט זיך וויא צוא אימיצען אפ: „גוא זאג, מלאך הקנות! איז דען מיין ווייב גיט שענער פון מיר? צוא וואס זשע דארפסטו מיך? געהם בעסער איהר צוא! ...“

הערשיל בייא אקארגען גביר .

הערשילין איז אסאהל אויסגעקוקטען צוא עסען שפּת בייא אקארגען גביר, וועלכער האט געמוזט געהמען א אורח צוא זיך פשוט פאר בושא, ווייל דער גבאי פון שול איז אליין צוגעשטאנען צוא איהם . מען דערלאנגט פיש געהמט דער גביר דאס קלענסטע פישיל און גיט עס הערשילין אויף א טעלער און אליין מיט זיין פאמיליע עסט ער דיא בעסטע פיש . הערשיל ליינט צוא דעם אויער צום פישיל .

- אנטקעגען וואס טוהט איהר עס? פרעגט איהם דער גביר .
- איך הער זיך צוא וואס דאס פישיל זאגט מיר — ענטפערט הערשיל .
- וואס זשע זאגט עס אייך?
- עס דערזעהלט מיר — ענטפערט הערשיל — אז עס איז שוין געהר לאנג פון דעם מייד

דער גביר שמייכלט צוא און גיט שוין הערשילין א גרעסער שמיקול פיש . מען דערלאנגט דיא זיך . דער גביר געהמט זיך אראפ אין א טעלער דיא אויבערשטע זיך און זאגט דערבייא א פסוק: אדם קרוב לעצמו; גאכדעם געהמט ער אראפ פון דער שיקעל פאר דעם ווייב און זאגט ווידער א פסוק: אהבתי את אשתי; גאכדעם גיט ער אפ זיך פאר דיא קינדער און זאגט ווידער א פסוק: אהבתי את בני; אז אין שיקעל האט זיך אפגעשטעלט גאר אביסעל אינטערשטע וואסער, גיט ער עס אנועק הערשילין און הייסט איהם אויך זאגען א פסוק . הערשיל שטעלט זיך אויף, געהמט דיא שיקעל מיט ביידע הענד און זאגענדיג אין דער הויך דעם פסוק: וורקתי עליכם מים טהורים גיט ער זייא אלע אפ און אנטלויפט .

הערשיל אסטראפאליער זשעקט איבער דעם רבין .

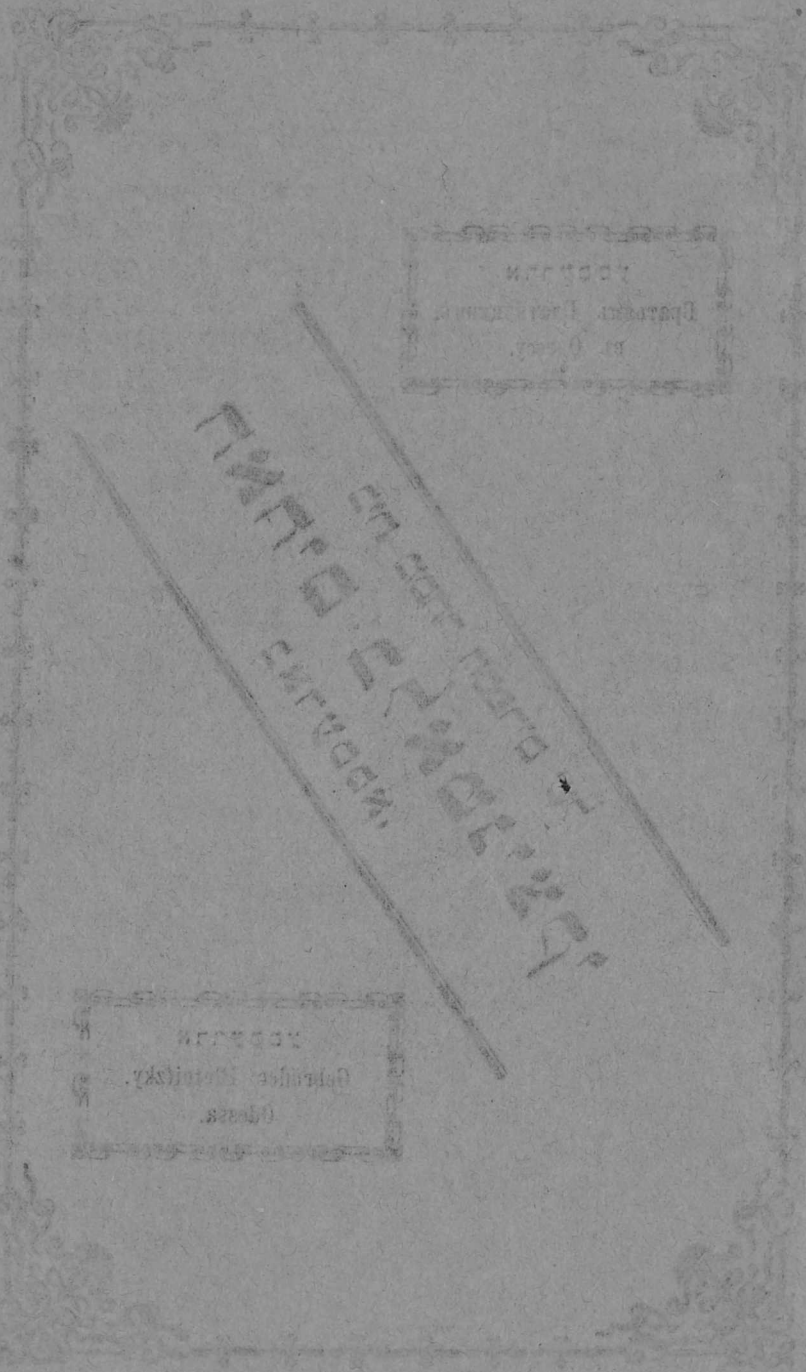
אין אוינטערדיגע נאכט ווען אין קלויז איז שוין געווען אויסגעלאשען אלע ליכט איז הערשיל געשלאפען אויף דער באַנק . דערנוייל איז אהין אריינגעקומען דער רבי ר' ברוך'ל . נאר אזויא וויא עס איז געווען פינסטער האט ער פונקט געטרופען צוא הערשלין . — ווער איז דא ? פֿרעגט דער רבי . — איך , הערשיל אסטראפאליער ! — ענטפערט הערשיל און געהט אנועק פון דער באַנק צום פאלעמער . דער רבי איז דערנוייל צוגעקומען צום פאלעמער און טרעפט ווידער גלייך צוא הערשלין .

— ווער איז דא ? — פֿרעגט ער ווייטער . — איך , הערשיל אסטראפאליער — ענטפערט הערשיל און טראגט זיך אב צום עמוד . דער רבי געהט ווייטער אין דער פינסטער און קומט גלייך צוא צום עמוד און שלאגט זיך ווידער אן אין הערשלין . — און ווער איז דא ? — פֿרעגט ווייטער דער רבי . — איך , הערשיל אסטראפאליער בין עס — ענטפערט הערשיל ווייטער . דער רבי הויבט אויף ביידע הענד אין דער הויף און שרייט אויס פֿערוואונדערט : — רבנו של עולם ! עפעס אפולער קלויז מיט הערשיל אסטראפאליער !

הערשיל ווינטשענוועט .

הערשיל האט אמאהל צוגעווינטשענוועט א אַרמען ישיבה-בֿחור אז נאָט זאל איהם צוא שיקין א בלה מיט דרייא מעלות , זיא זאל זיין שיין , רייך אונד משוגע .
צוא וואס זשע ר' הערש זאל זיא נאר זיין משוגע ? פֿרעגט איהם דער ישיבה-בֿחור .
זוטה איינער ! ענטפערט איהם הערשיל , אז זיא וועט זיין שיין אונד רייך אינ וועט דיר נעמען איז זיא דאך משוגע .

ע נ ד ע .

1887
G. B. ...
...

THE ...
...
...

1887
G. B. ...
...

אדרעסע
Братьямъ Влатницкимъ.
въ Одессу.

האחים בלאטניצקי
באדעסע
בית מסד הספרים של
אדעסע

אדרעסע
Gebrüder Bletnitzky.
Odessa.